

Saját gyerekeimről csak annyit: Sok Jézusi, és Bokor-
eszmény teljesítésében messze előttem járnak, amiből
igyekszem tanulni.
Szeretettel: Ági

DÖRY ISTVÁN

KEDVES ÁGI!

Teljesen képbem vagyok a társadalom fejlődésével (és
itt-ott visszafejlődésével is). Nem vagyok ókonzervatív,
és a középkor szörnyűségeit, vagy egyházi téveszméit
magam is bírálom.

Amiről szó van, hogy milyen a legjobb emberi, családi
párkapcsolat, és ezt hogyan lehet előkészíteni, vagy ho-
gyan lehet rongálni, veszélyeztetni? Két egyenlő (bár
eltérő nemű :), nagykorú fél egymás iránti elkötelező-
dése, és ennek élethosszig való ápolása, részben a gye-
rekek, valamint a szeretetkapcsolat miatt is.

Amire jó lenne reflektálni, hogy a szexuális egyesülés
tényleg olyan hormonális és érzelmi lavinát indít meg,
aminek az utólagos módosítása kutyaközönséges válás,
amit mindkét fél, de legalább az egyik nagyon megszen-
ved, tehát nincs próbázasság és próbaválás.

Az a jó, és ezt kéne propagálni, hogy a házasságot mi-
nél gyorsabban és alaposabban előkészíteni, és minél
nyilvánosabban, mélyebben megerősíteni, kijelenteni, a
későbbiekben ápolni - hogy a fent említett hormonzu-
hatag ebben a védett mederben folyhasson. Az egyik
ilyen hormon a PEA (fenil-etilamin), ami gyakorlatilag
beteggé és függővé (de nagyon boldoggá) tesz 10-20
hónapig. Ez okozza a rózsaszín ködöt, amitől egy sze-
relmest már semmiről nem lehet győzködni, még a leg-
nyilvánvalóbb dolgokról sem. Talán 2-3 hét van a szer-
elemhormon felszökése előtt, amikor egy tízen húszon
éves fiatalnak életre szóló erkölcsi döntéseket kell hoz-
nia, mert utána már képtelen lesz. Ettől van a sok sze-
relmes vers... és öngyilkosság, a bizonyítási kényszer,
és a más örömforrások leértékelése. Az egyesüléstől
kezdve pedig (talán itt is van két-három hét), olyan ma-
gas lesz az oxitocin, a ragaszkodás hormonja, hogy ab-
ból sérülés nélkül már nem lehet kimászni. Nem is kell.
Az lenne jó, hogy ha ezek a legjobban körülbástyázott
házasság kötelékében érnék a fiatalokat, és mire elfogy
a PEA, lenne már egy kialakult házasságápolási liturgi-
ájuk.

(Ezeket egyébként többé-kevésbé Ko.Lacitól tanultuk,
csak akkor még ezek a hormonok nem voltak ki-
kutatva.)

Nem ilyen példát mutat a világ. De mi mindig is tud-
tunk a világ ezer rossz példája ellenére a jó felé tenni
lépéseket. Vagy a katonaság-megtagadásnak, a gyes-
egyetemnek, a lelkigyakorlatoknak, a közösségi kons-
pirációnak, a környezetvédelemnek, a szamizdatnak
vagy a BTV-nek ugyan mi értelme?

Jó lenne arról is beszélni, hogy a Facebook-os elbo-
csátó szép üzenetnek, a mamahotelnek, a szinglikkel
való munkaversenynek, a 35 éves kor feletti első szü-
lésnek milyen következményei vannak. Az amerikai,
egyre drágább esküvőkhöz mégis ragaszkodunk? Ahol
középkori ruhákban, középkori gyertyafénynél, közép-
kori kellékekkel mit is jelentünk ki? Hogy a megismer-
kedésünk 4 és feledik, az egybekelésünk negyedik, a
közös konyhánk három és feledik évfordulóján gyertek
megünnepelni, hogy abbahagytuk a fogamzásgátlást, és
a babának neve lesz... - ez is milyen középkorias.

Szerintem a jót kell választani, és a jobbat, és a lehető
legjobbat. Ha pedig valaki nem így tett a felkészületlen-
sége, a slágerek, a hollywoodi filmek, a multik vagy az
osztálytársak miatt, annak ugyanúgy szeretetet nyújtani,
mint ahogy szerettük a katonasághoz bevonulókat, a
környezetrombolókat, az elváltakat vagy a Bokorból ki-
lépőket is.

Szeretettel: Pista

BAJNOK DÁNIEL

KEDVES BARÁTAIM,

mivel egy bizonyos mértékig megszólítottak érzem
magam, írok néhány gondolatot a teljesség igénye nél-
kül.

1. Nem tudok a "fiataljaink" nevében nyilatkozni, csak a
sajátomban. Úgy tapasztalom, hogy mint annyi minden-
ben, úgy a szexualitás terén is különbözőképpen gon-
dolunk nemzedékenként és nemzedékeken belül is.
2. Azt azonban határozottan érzem, hogy a Náczi és má-
sok által is hangsúlyozott óvatoskodó mondatoknak
("Nem gondolom, hogy osztom az ést") nagy jelentő-
sége van, mert a "mai fiatalok" tényleg utálják, ha "az
öregesek osztják az ést". Helyesen artikulált formában
azonban nagy szükség van a gondolatok, tapasztalatok
átadására. Én is erre törekszem.
3. Nekem személyesen nagyon tetszik Garay Bandiék bő-
vebben kifejtett gondolatmenete a szexualitásról, és ér-
tem Náczi tisztázásra törekvését és a privát jegyesség
"intézményének" ötletét is. Bizonytalan vagyok viszont
abban, hogy ezek mennyire érintik meg a nálam is fia-
talabb korosztályt. (Nem olvassák el és nem veszik ko-
molyan.) Hogyan lehetne jól kommunikálni?
4. Örülök, hogy a Bokor már igen korán túllépett a coelebs
kompenzáció Náczi által említett középkorias túlzásain
(pl. hogy a szexualitás minimum gyanús, de inkább bü-
nös dolog), és annak is, hogy igyekszik megelőzni a
szexualitást övező értékek (ártatlanság, hűség, fejlődés,
önuralom, stb.) ma feltartóztathatatlannak tűnő pusztu-
lását, miközben keresi ezek helyes alkalmazását.

5. Elméletben nagyon szép és tiszta ügy, hogy csak azzal feküdjünk le, akivel örökké összekötöttük / össze szeretnénk kötni az életünket. Örülök, hogy nekem ez megadatott. Azt hiszem, erre törekszik a körünkben felnövő fiatalok döntő része is. Mégis, mivel úgy látom, hogy ennek gyakorlati megvalósítása ritkán sikeres (azaz a fiataljaink nagyobb része nem azzal fekszik le életében először, akivel végül összeköti az életét), felmerül a kérdés, hogy a gyakorlathoz szabjuk-e az elveinket, vagy talán inkább fordítva?
6. A fő problémám pedig ez: Ha még mindig értéknek tekintem azt, ha szűzen lép valaki az oltár elé (vagy legalább azt, ha mással nem feküdt le korábban, mint azzal, akivel most oltár elé lép), akkor vajon nem bántom-e meg már önmagában véve az érték megfogalmazásával és "felmutatásával" azokat, akiknek ez nem sikerült? (Bár egykor vágytak rá!) Itt érintkezik a problémám más rokon területekkel is, például az Öcsi által említettel: Ha értéknek tekintem és hirdetem a sírig tartó hűséget, a konfliktusok és krízisek közös megoldását, akkor vajon nem bántom-e meg már önmagában ezen értékek megvallásával azokat a testvéreimet, akiknek ilyen-olyan okokból széthullott a házassága? Szóval hogyan tudok egyszerre értékfelmutató is lenni, és eközben úgy szeretni az értéket "elhibázókat", hogy ne érezzék megbélyegzettnek magukat?

Bocsánat, hogy hosszú lett. És a kötelező (de komolyan vett) kúr: nem akartam osztani az észet, csak megosztotam veletek néhány gomolygó gondolatot és kínzó kérdést. Üdv, Dani

KOLLÁR GABRIELLA

KEDVES ZSINATOLÓ TESTVÉREK (SZÁNDÉKOSAN NEM VITATKOZÓT ÍRTAM)!

Úgy rémlik (javítsatok ki, ha rosszul emlékszem), hogy Jézus, amikor megkérdezték tőle, hogy szabad-e elbocsátani a feleséget... azt mondta, hogy "amit Isten egybekötött...", amikor azt kérdezték, hogy lehet-e embert ölni, azt válaszolta, hogy még haragudni sem... vagyis nekem úgy tűnik, mintha egy kicsit sem foglalkozott volna a "KORSZELLEMMEL", azzal, hogy egy eszményt mennyire képes az adott társadalom teljesíteni. Nem lefelé srófolta Mózes kemény törvényeit (na jó, úgysem tudjátok teljesíteni, adok kedvezményt...), hanem még húzott rajta párat, hogy a "TÖKÉLETESSÉG" felé a Mennyei Atya felé, HAZA terelessen minket. (rosszul gondolom?)

Ugyanakkor, amikor a bűnös asszonyt elé állították mit is mondott? "Az dobja rá az első követ..." Ennyit az

ítélkezésről, kirekesztésről, büntetésről. Tudta - mi is tudjuk -, hogy minden bűn magában hordozza a büntetést, mint következményt.

Ugyanezt gondolom a melegekről és a többiről. Azért ugye nem mondjuk, hogy ez a normális és a mérce?

Hát ezt gondolom én a házasság előtti-alatti-utáni szexualitásról: nem hiszem, hogy "haladva a korral" le kellene nyelnünk nyilvánosan és testületileg, hogy eltűnőben vannak az etikai korlátok, szabályok. Vállalom a fenti véleményemet abban a tudatban, hogy ezt az elvet nekünk sem sikerült maradéktalanul átadnunk a gyerekeinknek, mert a szabad akarat és választás a Teremtő Istentől kapott jogunk.

Szeretettel: Gabi

Drága Gabi! Semmit nem fűrészeltél el! A zsinatolás látod csak akkor indul el, ha valaki vállalja a szösszenetének közzé tételét és az erre érkező értelmezéseket. Lehet, hogy "kifulladt" ez a téma. De ez is valami: jó gondolatok jöttek össze. Bevallom neked: már idegesített a KVT utáni süket csönd...

Tény, hogy a szándékom nem ment át jól. Az érem egyik oldala felerősödött: aggodás a morális fellazítás veszélye miatt. A másik is át kellett volna menjen: emeljük be szakrális életterünkbe a teremtéstől kapott fajfenntartási ösztönt. Ez felettébb ajánlott, mert a világ sodrása istentelen tartásnélküliségbe sodorja az embereket, a fiatalokat. A házasság az egyetlen szentség, amit a felek szolgálnak ki egymásnak. A privát jegeység nevű összefekvés ennek nulladik, testi pontja. Ha ezt határozottan lelkiismereti komolyságúvá tesszük, az erőt adhat a kalandozási, élvezkedési, bulis sodródási testiség elutasítására.

Nekünk szülőknek, idősebb bokrosoknak két lehetőségünk van az értékszemeletünk tálalására: a példánk és tiszta beszédünk. Szeretettel ölel, Náci.

